

Annemiek de Bruin:

“Ongelooflijk hoeveel kansen we krijgen!”

CP 29.6.18

Tekening door Carla Baarspul, gemaakt tijdens het eindexamen van Annemiek de Bruin, juni 2018

door Marilou den Outer

Uit een groep van meer dan vijftig jonge klarinetten werd Annemiek de Bruin (1993) vorige zomer uitverkoren om een seizoen lang mee te lopen – en natuurlijk vooral mee te spelen – met het Koninklijk Concertgebouw Orkest (KCO). Dit doet ze samen met zeven andere talentvolle musici die dit jaar zijn toegelaten tot de Academie van het Concertgebouworkest. Marilou den Outer sprak met Annemiek over haar ervaringen tijdens deze unieke buitenkans. “Ik kan soms nog steeds niet geloven dat ik dit allemaal echt aan het doen ben.”

Een jaar eerder had ze niet kunnen bedenken dat ze in september 2018 bij het KCO “Mahler 9 met Haitink” zou gaan meebelevén. Natuurlijk, als afgestudeerde aan het Amsterdams conservatorium (oordeel: ‘uitmuntend’) timmerde zij zoals veel jonge collega’s flink aan de weg. Met veel ambitie, want al twee jaar geleden wilde zij auditie doen voor de Academie. Dat heeft zij toen voorbij moeten laten gaan omdat het haar enkele dagen voor de auditie in haar rug schoot. “Ik baalde hier natuurlijk erg van. Maar achteraf is het misschien wel goed dat ik toen niet meedeed, maar pas vorig jaar, toen ik meer ervaring had. Wel was ik toen bang dat ik misschien de laatste kans had gemist. De leeftijdsgrens is 27 en lang niet elk jaar wordt er een klarinettenist toegelaten. Gelukkig bleek in december 2017 dat er weer een auditie zou komen. Toen ik dat hoorde, ben ik er vol voor gegaan”, aldus Annemiek.

Auditie

Het begint allemaal met het opsturen van je cv en eventueel een video van een optreden. Spannend werd het op de dag zelf, met twee auditierondes. Er bleken meer dan vijftig kandidaten te zijn. De eerste auditie bestond uit ongeveer acht minuten speeltijd, met onder andere een stukje uit het Mozartconcert.

Zes kandidaten mochten daarna door naar de tweede ronde, onder wie Annemiek. Die ronde duurde 20 minuten en omvatte de *Première rhapsodie* van Debussy, met pianobegeleiding, en enkele solopartijen uit orkestwerken, zonder begeleidend orkest. “We hadden de stukken al zes weken van tevoren opgestuurd gekregen. Ik vond het spannend, maar ook leuk om dat proces in te gaan. Ik begon ermee om allerlei afspraken af te zeggen, zodat ik er vol kon gaan. Maar één ding heb ik wel laten doorgaan: een tournee die was gepland. Dat bleek een goede zet. Voor de tournee kende ik de stukken voor de auditie al heel goed. Na terugkomst had ik nog twee weken om de puntjes op de i te zetten.

Ik begon gewoon weer met alles eerst langzaam te spelen, maar voelde al een enorm groot vertrouwen. Voor de auditie had ik mezelf als doel gesteld de tweede ronde te halen. Toen dat lukte, voelde ik eigenlijk geen grote druk in die tweede ronde. Ik had het idee: ik kan nu fijn spelen en op de rest heb ik toch geen invloed. Ik was eigenlijk heel relaxed, gek hè? Toen ik hoorde dat ik was uitgekozen, kwam die mededeling niet echt binnen bij me. Ik was natuurlijk heel erg blij, maar kon het niet geloven. Pas toen ik het schema van de komende twaalf maanden in handen kreeg, werd het concreet en dacht ik: wow, ik ga nu wel héél bijzondere dingen doen.”

Vooraf genieten

Zoals al direct het eerste project: de uitvoering van de negende symfonie van Mahler en ook nog met Bernard Haitink als dirigent. Beiden zijn beeldbepalend voor het Concertgebouworkest. Annemiek: “Ik vond die eerste repetitie heel spannend natuurlijk. Ik kende het stuk heel goed en had de partij van tevoren doorgenomen met Arno (*Piters, klarinettist bij het KCO, red.*). Hij was op het conservatorium tijdens mijn master ook mijn docent. Iedereen in het orkest was superaardig voor me en na tien minuten viel de spanning weg en zat ik vooral enorm te genieten. Het is zo bijzonder om in een groep met zoveel goede musici te zitten en dat er dan zoiets moois ontstaat. Dat is bijna onbeschrijflijk.”

foto: Emelie Schäfer

Veel tijd om te zwijmelen is er voor Annemiek niet echt. Haar weekschema is vol en strak. Van maandag tot en met donderdag is er meestal ochtendrepetitie en de overige dagen vaak in de avond een concert. Elke week is er een nieuw programma. Daarnaast biedt de Academie een eigen programma. Er wordt veel kamermuziek gespeeld door de academisten onderling, soms aangevuld met een orkestlid. Daarnaast zijn er twintig individuele lessen bij een orkestlid naar keuze. Annemiek lijkt het leuk om eens les te krijgen van een strijker. Ook zijn er masterclasses en lessen door de artists in residence van het KCO. Verder komen er lessen in Alexandertechniek, om blessures bij het spelen te voorkomen, is er mentale training over hoe om te gaan met spanning, en worden twee keer proefaudities gehouden om meer ervaring op te doen voor het spelen bij audities. “Ongelooflijk hoeveel kansen we als academist krijgen. Echt heel inspirerend”, aldus Annemiek. Ze is pas de tweede klarinettist die een plek heeft verworven in de Academie, die het programma al sinds 2003 aanbiedt aan talenten. De keer dat Annemiek moest afhaken wegens rugklachten won een Portugees.

Geen hobo

Annemiek speelde bij ‘Mahler’ derde klarinet. Bij andere stukken is zij soms tweede en een enkele keer speelt ze basklarinet of esklarinet, hoewel zij die laatste nog niet zo heel lang speelt. Zelf bespeelt zij een Buffet Crampon Tosca. Natuurlijk niet van jongsaf aan. Toen zij met klarinet begon was ze een jaar of zeven. “Ik moest wachten tot al mijn tanden waren gewisseld maar toen mocht ik”, vertelt Annemiek. “Volgens mijn moeder was ik er heel stellig in dat ik klarinet wilde spelen. Ik herinner me dat mijn moeder vroeger veel cd’s draaide en ik speciaal dol was op het klarinetconcert van Mozart. Sowieso wilden mijn ouders graag dat ik op een instrument zou gaan spelen. Maar mijn moeder had liever gezien dat ik voor hobo koos. Dit omdat zij zelf piano speelde en vond dat dat makkelijker zou zijn omdat het geen transponerend instrument is. Ik heb wel heel even blokfluit gespeeld, maar hobo, nee, dat wilde ik niet.”

Harmonie: samenspelen en luisteren

De eerste lessen kreeg ze bij de harmonie Ons Genoegen in Kapelle en niet bij de muziekschool in haar woonplaats Goes, zoals misschien meer voor de hand gelegen had. Vrienden van haar ouders hadden verteld dat het leuk was bij de harmonie, vandaar. "Ik ben blij dat het de harmonie werd, want ik heb daar al heel vroeg geleerd om samen te spelen en goed te luisteren. Eerst in een jeugdensemble, later in mini-orkesten. Toen ik twaalf was, zei ik thuis dat ik graag naar het conservatorium wilde. Ik heb toen een tijdje vooropleiding gedaan aan het conservatorium in Rotterdam en in het laatste jaar van mijn middelbare school heb ik privélessen genomen bij Herman Braune, oud-conservatoriumdocent uit Amsterdam. Die raadde mij Amsterdam aan en toen heb ik daar ook auditie gedaan." Daar startte ze dus de bacheloropleiding. Die verliep vlotjes, maar Annemiek wilde halverwege op zoek gaan naar net iets meer uitdaging. Met name zocht ze naar een plek met nog meer aandacht voor speeltechniek en dat in een omgeving met meer structuur. Na wat rondspeuren in het buitenland viel haar keuze op Keulen, waar het op de Hochschule für Musik und Tanz klikte met docent Ralph Manno. "Hij is heel muzikaal en tegelijkertijd zeer gestructureerd in zijn aanpak. Ik wilde eigenlijk een jaar blijven, maar dat kon niet. Twee jaar vond hij nodig om met zijn studenten te bereiken wat hij wilde. Ik ben uiteindelijk tweeënhalf jaar gebleven, heb er keihard gestudeerd en heel veel geleerd. Fantastisch ook hoe betrokken hij was. Dat kan in Duitsland ook eerder, de salarissen liggen een stuk hoger. Toch wilde ik na mijn bachelordiploma terug naar Nederland. De manier waarop bij ons over muziek wordt gedacht is net iets fijner. En die hele tijd je zo strak aan allerlei regels moeten houden, maakt het niet leuker", lacht ze. Om eraan toe te voegen: "Bovendien speelde ik geen Duitse klarinet, maar Franse en dan wordt carrière maken in Duitsland vrijwel onmogelijk." Terug in Nederland deed ze haar master bij Arno Piters.

Toekomst

Hoe verder, als haar droomjaar bij het KCO is afgelopen? Leven van muziek lijkt haar een mooi doel. Liefst wil ze blijven freelancen, zoals ze ook doet met ensembles zoals het Chimaera Trio, dat ze vormt samen met haar collegastudenten Laurens de Man (piano) en Irene Kok (cello) en invalbeurten bij orkesten. "En misschien later wel een vaste baan in een orkest, liefst in Nederland. Of dat lukt is heel onzeker, de banen liggen niet voor het oprapen. Maar voor nu heb ik niet al te veel tijd om erover na te denken", lacht Annemiek.

[Meer lezen over Annemiek de Bruin?](#)

[Kijk op www.annemiekdebruin.nl](http://www.annemiekdebruin.nl) en www.chimaeratrio.nl

Waarom een Viotto mondstuk op een voetstuk hoort?

Voor een uitgebreide technische verhandeling is deze advertentie te kort. Dus bieden we u graag de mogelijkheid om, geheel vrijblijvend, onze Viotto mondstukken uit te proberen. U zult uw oren niet geloven en het onmiddellijk met ons eens zijn: **Viotto mondstukken verdienen een voetstuk.**

De mondstukken worden op verzoek ook verstuurd.

**Viotto mondstukken.
De keuze van vele vooraanstaande
Nederlandse topklarinetten**

Bas de Jong/ Bert Wijnand: Gespecialiseerd in de in- en verkoop van nieuwe en gebruikte Franse en Duitse klarinetten.

Voor meer informatie:

Bas de Jong, Klarinettist Residentie Orkest
tel/fax: 070 - 381 74 40
dejong@jomuma.demon.nl / www.basdejong.com

Bert Wijnand, Klarinetreparateur
Aaltje Noordewierstraat 220, 2551 SK Den Haag, tel/fax: 070 - 396 02 35
bertwijnand@planet.nl / www.bertwijnand.nl

New Music for Clarinet Quartet

Balkanesca
Valentin Hude
3 Bb Clarinets +
Bass Clarinet

17.50 €

Swingin' 5.0
Valentin Hude
3 Bb Clarinets +
Bass Clarinet

16.95 €

Veu des Pyrénées
Javier Zalba
Eb (Piccolo) Clarinet (opt. 2nd Bb Clarinet)
Bb Clarinet
Eb Alto Clarinet
Bass Clarinet

18.95 €

Te bestellen via:

Edition Gruber GmbH • Lindenstr. 49 • 72108 Rottenburg/Neckar • Germany
Telefon: + 49 (0)7472 98 64 88 8 • E-Mail: mail@edition-gruber.com